విమల

శ్రీమతి డి. వాణి

రాత్రి ఎనిమిదైంది. ప్రకాశరావు అప్పుడే భోజనముగించి డాబామీద చల్లగాలికి పచారు చేస్తున్నాడు. ఇంతలో అతనికి, 'ఎ. బి. సి. డి...' అని చెప్పే విమల కంఠ స్వరమూ, పాపవాటిని పలకడమూ వినబడింది. చటుక్కున అతని ఆలోచనలు విమలవైపు తిరిగాయి. విమలదేవత! తనకోసం — ఆమె సర్వస్వాన్ని విడిచిపెట్టింది! ఆమె దెంత ఉత్కృష్టహృదయం కాకపోతే తనంటే యిష్టంలేక పోయినప్పటికీ పెళ్ళి చేసుకొని తన సంసారంకోసం పాటుపడుతూంది! మొదటిసారి తను జయకు ద్రోహం చేయడమే కాకుండా, రెండవసారి విమలనుకూడ నాశనం చేయ బూనుకున్నాడు! కాని ... కాని తన అర్థంలేని, కారణంలేని పగ స్నేహితుడి మాటలు విన్నతరువాత, గత జీవితంలోని సంఘటనలు తలుచుకొన్న తరువాతనే అణిగింది! ఇక — విమలకళ్లలో నీళ్లు తను చూడరాదు! సంసారంలో ఆనందం నెలకొల్పాలి! తనకోసం త్యాగం చేసిన విమలను బాధ పెట్టకూడదు!

◆ ◆ ◆

జయ, విమల వకీలు శ్రీనాథంగారి పుత్రికలు. ఇద్దరూ అందంగా ఉంటారు. శ్రీనాథంగారికి పెద్దరాబడి లేకపోయినా కుటుంబానికేమీ కొరతగా ఉండేదికాదు.

ఒకసారి హైస్కూలు వార్షికోత్సవానికి శ్రీనాథంగారు అధ్యక్షత వహించారు. వ్యాసరచనలో ఆటల్లో, నాటకాల్లో ఫస్టు ప్రైజు సంపాదించుకున్న ప్రకాశరావు అతన్ని చాల ఆకర్షించాడు. ఒంటరివాడైన ప్రకాశరావు స్కాలర్ షిప్ తో చదువుకుంటున్నాడు.

శ్రీనాథంగారిలోని స్వార్థమూ, ప్రకాశరావులోని మంచితనమూ, తెలివితేటలు యిద్దర్నీ అప్తుల్ని చేశాయి. 'నా' అనేవారు లేని ప్రకాశరావుకి ఆకుటుంబం చూపిన ఆదరణ శాంతిని కలిగించింది. ప్రకాశరావు చదువు భారం తమపైన వేసుకున్నారు. ప్రకాశరావు ఎమ్. ఏ. ఫస్టుక్లాసులో ప్యాసయాడు. మద్రాసులో ఉద్యోగం దొరికింది. అప్పటికి జయ బి. ఏ. ప్యాసైంది.

శ్రీనాథంగారు వివాహప్రస్తావన తెచ్చారు. జయను వివాహం చేసుకోవలసిందిగా కోరారు. అతని మంచితనం వెనుక స్వార్థం దాగి ఉందని ఊహించని ప్రకాశరావు నివ్వెఱపోయాడు. కాని ఆ కోరిక సహజంగా, న్యాయంగా కనిపించింది.

ప్రకాశరావుకి మొదటినించి నల్లనికళ్ల విమలంటే యిష్టం. కాని ఆమె తనకంటె చాల చిన్నది. అంతే కాక తనను మొదటినించి తండ్రిలా ఆదరించిన శ్రీనాథంగారి కోర్కెను తిరస్కరించలేకపోయాడు కొన్నాళ్ళకి అతనికీ జయకీ వివాహం జరిగిపోయింది ఇద్దరూ మద్రాసు వెళ్ళిపోయారు.

◆ ◆ ◆

జయకు కూతురు పుట్టింది. ఇంకొక సంవత్సరానికే మరొక పాప కలగడం, జయ ఆరోగ్యం దెబ్బతినడం జరిగింది. ఎన్నిమందులిచ్చినా లాభంలేకపోయింది. చివరకది క్షయవ్యాధని తేలింది.

శ్రీనాథంగారు జయ అనారోగ్యం సంగతి విని చాల బాధ పడ్డారు. వెంటనే వచ్చి ప్రకాశరావు కుటుంబాన్ని తమతో తీసుకెళ్లిపోయారు. ప్రకాశరావుకి ఆ ఊళ్ళోనే లెక్చరర్ పోస్టు లభించింది.

మంచం పట్టిన జయ యెప్పుడూ పడుక్కునే ఉండేది. విమల, తల్లి పాపలను చూసుకునేవారు. అప్పటికి విమల ఇంటరు చదువుతూనే ఉండేది. కాలేజీలో అందరికీ విమలంటే యిష్టం. అందరితో సరదాగా మాట్లాడే విమల ప్రకాశ

రావుతో ముభావంగా ఉండేది. ప్రకాశరావు యెన్నో సార్లు ఆమెను మాట్లాడించాలని ప్రయత్నించి విఫలుడైనాడు. క్రమంగా ప్రకాశరావుకి విసుగెత్త సాగింది. దగ్గుతూ పడుకునే భార్య, ఏడ్చే పిల్లలూ అతనికి విసుగుకలించేవారు. ఎప్పుడూ భార్యను పిల్లలను కసురుతూ ఉండేవాడు. జయకు చాల బాధగా ఉండేది. ప్రకాశరావు యెప్పుడూ విమల సంగతులు చెప్పడంవలన అతనికి విమలపై అనురాగం ఉన్నదని జయ గుర్తించింది.

ప్రకాశరావుని భార్య జబ్బు, విమల మౌనం పిచ్చివాడినిచేసేవి. సదా విమల సుందరరూపమే అతని కళ్లముందు మెరిసేది. ఏమైనా విమలను తన దాన్నిగా చేసుకోవాలనే కాంక్షతీవ్రంగా ప్రబలింది. ఆ పరిస్థితిలో అతను యుక్తా యుక్త విచక్షణాజ్ఞానం కోల్పోయాడు.

ఆ రోజు రాత్రి విమల తన రూములో చదువు కుంటోంది. ప్రకాశరావు ఆమె గదిలో అడుగు పెట్టాడు.

'విమలా' బావ కంఠస్వరంవిని ఆమె ఉలిక్కి పడింది. ఆమెకు మొదటినించి అతని ప్రవర్తన నచ్చ లేదు. ఆ సమయంలో అతన్ని చూచి నిర్ఘాంత పోయింది.

'ఏమిటి బావా?' అని అడిగింది తడబడుతూ.

'నా సర్వస్వం నీవే విమలా! మీ యింట్లో అడుగు పెట్టినప్పటినుంచి నిన్నే ప్రేమిస్తున్నాను. కాని మీ నాన్న కోర్కె కాదనలేక జయను వివాహం చేసుకున్నాను. ఆమె జబ్బు నయమయే సూచనలు కనబడటంలేదు. ఆమెకోసం నాజీవితాన్ని వృధా చేసుకోలేను. మనం యెక్కడికైనా వెళ్ళి పోయి పెళ్ళి చేసుకుందాం' చటుక్కున ఆమె దగ్గరగా వెళ్లాడు. విమల అదిరిపోయింది. ప్రేమించి అతని ఆనందంకోసం పాటుపడీన జయ కెంత ద్రోహం తలపెడుతున్నాడు!

'ఏమంటావు విమలా?' ప్రకాశరావు తిరిగి ప్రశ్నించాడు. ఆ క్షణమే అతని చెంప ఛెళ్లుమంది. 'నీకోసం జీవితాన్ని ధారపోసి నీ ఆనందంకోసం పాటు పడిన భార్యకింత ద్రోహం తలపెడతావా? కేవలం ఆమె జబ్బుపడినంతమాత్రాన పసిపాపలను, ఆమెను నిరాధారంగా వదిలేసి స్వార్థంతో పరిగెడదామని చూస్తున్నావా? దిక్కులేని నిన్ను ప్రేమించి నీ ఉన్నతికి పాటుపడిన అత్త మామలకు చూపవలసిన కృతజ్ఞత యిదేనా? ఈనాడు నీవు నా రూపాన్ని చూచి మోజు పడుతున్నావేమో? కాని రేపు నాకు కూడ యిటువంటి పరిస్థితి యేర్పడితే నన్నూ నాశనం చేయవూ? ఒకవేళ నీవే అస్వస్థతతో మంచం పడితే నీ భార్య వదలివెళ్ళితే నీ పరిస్థితి యెలా ఉంటుంది? జయ అమాయకురాలని యీ విధంగా ద్రోహం తల పెడతావా?" ఆఖరి మాటలంటూంటే ఆమె కంఠం రుద్ధమైపోయింది. జయ దీనస్వరూపం కళ్ళముందు మెదిలేసరికి ఆమెకు దుఃఖం పొంగుకొచ్చింది. ప్రకాశ రావు కోపంతో, అవమానంతో దహించుకుపోయాడు. విసురుగా, కసిగా బైటికి వెళ్ళిపోయాడు. విమల బాధతో యేడుస్తూ కూర్చుండిపోయింది.

♦ ♦ ♦

జయకు ప్రకాశరావు మనస్సు పూర్తిగా అర్థమై పోయింది. తను అడ్డుగా ఉన్నట్లు బాధపడసాగింది. తనవలన ప్రకాశరావు యిక సుఖపడే యోగ్యతలేదు. పాపలగతి యేమవుతుంది! ఇవే ఆలోచనలామెను బాధించేవి. ఆమె పూర్తిగా కృశించి పోయింది.

ఒక రోజు యెవరూలేని సమయంలో విమలను పిల్చింది.

"బావంటే నీకిష్టమేనా విమలా?" జయ ప్రశ్న విని విమల చకితురాలైంది. ఆమె కళ్లు నీళ్ళతో నిండాయి. విమల సిగ్గుపడుతూందని జయ భావించింది. ఆమె కన్నీళ్ళలోంచి బరువుగానవ్వి నీరస హస్తంతో ప్రేమగా విమల తల నిమిరింది.

'బావ జీవితం నావలన వృధా కావడం నాకిష్టం

లేదు. ఇక నేను బ్రతికే ఆశా లేదు. అందుచేత నీవే అతన్ని పెళ్ళిచేసుకొని అతని జీవితాన్ని సుఖవంతం చేయాలి. అతనికి నీవంటే యెంతో ప్రేమ. నా పాపలిద్దరూ తల్లిలేని వాళ్ళనిపించుకోకుండా చేయాలి. ఏ పరాయివారి చేతుల్లో నాభర్తా, పిల్లలూ బాధపడటం నాకు సహించరానిది. అతని ప్రేమకు పాత్రురాలవైన నీవైనా సుఖపడి, అతన్ని సుఖపెట్ట గలిగితేనే నా ఆత్మకు శాంతిగా ఉంటుంది విమలా !'
జయ నిట్టూర్చింది. జయకు ప్రకాశరావుపైగల ప్రేమకు విమల తెల్లబోయింది. ఇంతగా ప్రేమించే భార్యంటే ప్రకాశరావు కెంత నిర్లక్ష్యం? అతనామెకు ద్రోహం తలపెట్టినా అతని సౌఖ్యంకోసం జయ యెంత తపిస్తూంది ! కాని తను ! ప్రకాశరావుని వివాహం చేసుకోవడమా ! తనెంతో అసహ్యించుకునే ప్రకాశరావుకి భార్యకావడం కంటె దుర్భరత ఉందా ?

'విమలా.' జయ కన్నీళ్లతో ఆత్రుతగా విమలవైపు చూసింది. విమల ఒక్కసారి కళ్లు మూసుకుంది. అవును ! అక్క మాటలు నిజం! అక్క పాపలు బాధపడరాదు ! అక్కకోసం, పాపలకోసం తను ప్రకాశరావుని పెళ్ళి చేసుకోవాలి ! తన స్వార్థాన్ని చూసుకోకూడదు !

'అలాగే అక్కయ్యా !' విమల అంగీకారం సూచించింది. జయ సంతోషంతో, 'నీకు తప్పక మేలు కలుగుతుంది విమలా !' అంటూ విమల చెక్కిళ్లు ఆప్యాయంగా నిమిరింది.

◆ ◆ ◆

ఇది జరిగిన నాల్గవరోజునే జయ శాశ్వతవిశ్రాంతి తీసుకుంది. శ్రీ నాధంగారు, భార్య ఘోరంగా విలపించారు. ఏడ్చే పాపలిద్దర్నీ ఒడిలోకి తీసుకుని విమల బాధతో కన్నీళ్ళు తుడుచుకుంది.

కొన్నాళ్లు గడిచిపోయాయి. ఆ యింట్లో ఆనందమే కరువైపోయింది.

ఆ నాటి ఉదయం శ్రీనాధంగారు యేదో వ్రాసుకుంటున్నారు. ఇంతలో 'నాన్నా !' అనే పిలుపు వినబడి తలెత్తారు. విమల గోడ కానుకుని నిల్చుని ఉన్నది.

'ఏమమ్మా !' ఆప్యాయంగా అడిగారు.

'నేను బావను పెళ్ళిచేసుకుంటాను నాన్నా !' విమల తన ఉద్దేశ్యాన్ని సూటిగా తెలిపింది. శ్రీనాథంగారు ఆశ్చర్యపోయారు.

'బావ నీకంటె చాల పెద్దవాడు విమలా ! మనకి డబ్బులేనంత మాత్రాన నీవీ విధంగా చేయవద్దు. నా శాయ శక్తులా ప్రయత్నించి నీ జీవితం సుఖవంతంచేస్తాను,' అన్నారు. అతని కళ్ళు నీళ్ళతో నిండాయి.

'నేనేవిధంగానూ కష్ట పడను. అక్క పాపలను వదిలి ఉండలేను నాన్నా ! నేను బావనే చేసుకుంటాను. దీవించండి,' అని వంగి తండ్రిపాదాలకు నమస్కరించింది.

'నీకు సంతోషంగా ఉంటే నాకేమీ అభ్యంతరం లేదమ్మా' అన్నారు.

విమల తల్లితో చెప్పేసరికి ఆమె తెల్లబోయింది.

'వద్దమ్మా !' అని మాత్రం అనగలిగింది. కాని విమల నిశ్చయంగా చెప్పేసరికి ఆమె యెదురాడలేకపోయింది.

ప్రకాశరావు యీ సంగతివిని చాల ఆశ్చర్యపడ్డాడు. విమలపై కసి తీర్చుకొందుకు మంచి అవకాశం దొరికిందని భావించాడు.

పెళ్ళిచాల సామాన్యంగా జరిగిపోయింది. ఆశ్చర్యపడి అడిగిన ఫ్రెండ్సుకి చిరునవ్వే సమాధానంగా యిచ్చింది. ప్రకాశరావు విమలను, పాపలను తీసుకొని మద్రాసు వెళ్లిపోయాడు.

◆ ◆ ◆

ప్రకాశరావు విమలను బాధించడమే కర్తవ్యంగా

పెట్టకున్నాను. ప్రతి చిన్నవిషయానికి విమలను కసిరి బాధ పెట్టేవాడు. ఆమె దిగులుగా ఉన్నట్లు కనబడితే, 'కోరి చేసుకొని విచారమెందుకో?' అని నిర్లక్ష్యంగా అనేవాడు.

ప్రకాశరావు యేమన్నా విమల లక్ష్యపెట్టకుండా పాపల నెంతో ప్రేమతో చూచుకునేది. 'పిన్నీ! పిన్నీ' అంటూ పాపలిద్దరూ యెప్పుడూ ఆమె చుట్టూ తిరిగేవారు. పాపలకేమాత్రం ఒంట్లో బాగులేక పోయినా విమల సరిగా చూడటంలేదని అనేవాడు. విమల చాల బాధపడేది. ఒకనాడు తనను వివాహం చేసుకోమని ప్రార్థేయపడిన ప్రకాశరావులోని మార్పుకి విమల క్రుంగిపోయింది.

ఒకసారి విమలకు జ్వరం వచ్చినప్పుడు ఐదేళ్ళ పాప తండ్రితో 'పిన్నికి జ్వరంగా ఉంది. డాక్టరుని తీసుకురా నాన్నా!' అన్నది అమాయికంగా. ప్రకాశరావు మండి పడ్డాడు.

'రోగాలకు పెట్టడానికి కిక్కడెవరూ సంపాదించి పోయలేదు,' విసురుగా అంటూ పాప చెంప ఛెళ్లు మనిపించాడు. పాప విమల ఒడిలోపడి ఏడవసాగింది. విమల కళ్ళలో నీళ్లు తిరిగాయి. తమ కుటుంబములోని వ్యక్తిగా మసలిన ప్రకాశరావేనా యీ మాటలనేది?

'అనవసరంగా పాపనెందుకు కొడతారు?' హీన స్వరంతో అన్నది.

'నాయిష్టం. నా కూతుర్ని నే నేమైనా చేసుకుంటాను. అడిగే హక్కు నీకులేదు,' పిచ్చిగా అరిచాడు.

'పాప తల్లినైన నాకు తప్పకుండా అడిగే అధికారంవుంది. అకారణంగా ద్వేషంతో పసి హృదయాల్ని గాయపరిచే హక్కు యెవరికీలేదు,' తీవ్రంగా అన్నది. ప్రకాశరావు తుళ్ళిపడి ఆమెకళ్ళలోకి చూసి మొహం త్రిప్పుకున్నాడు.

'బావా', మధురస్వరం విని తిరిగి చూశాడు.

'మీ జీవితాన్ని, పాపల భవిష్యత్తును సుఖమయం చేయడమే నా జీవిత లక్ష్యం. నా కేవరిమీదా కక్ష, ద్వేషం లేవు. నన్ను అర్థం చేసుకోరూ!' అంటూంటే విమల కళ్ళలో తొణికిసలాడే ప్రేమని, వాత్సల్యాన్ని చూడలేక తలవంచుకొని వెళ్ళిపోయాడు.

విమల బరువుగా నిట్టూర్చింది.

ఆరోజు కాలేజిలోకూడ ప్రకాశరావుని విమల మాటలు వెన్నాడుతూనే ఉన్నాయి. సాయంత్రం అకస్మాత్తుగా ఒక ఫ్రెండుని కలిశాడు. కొన్ని సంగతులయాక, 'విమలను భార్యగా పొందగలిగిన నీవు చాల అదృష్టవంతుడివి ప్రకాశం!' అన్నాడు. ఎదురు చూడని యీ కాంప్లిమెంటు విని ప్రకాశరావు తెల్లబోయాడు.

'విమలా, మా చెల్లెలూ క్లాసుమేట్సు. త్యాగంలోనే నిజమైన సౌఖ్యం ఉందని, యెదుటివారి సౌఖ్యంకోసం పాటుపడటంలోనే మానవత్వం ఉందని చెప్తూ ఉండేది. అందుకే తన చదువునీ, తనను చేసుకుందామని ఆశించిన యెంతోమంది పెద్దయింటి యువకుల్ని తిరస్కరించి నీ యిల్లాలైంది. నీవు చాల హాయిగా ఉంటున్నావనుకుంటాను. మీ పాపలూ చాల అదృష్టవంతులే', స్నేహితుడు అభినందిస్తూంటే ప్రకాశరావు ముగ్ధుడైపోయాడు. అవును! అతని మాటలు అక్షరాలా నిజం! తన ప్రవర్తన నచ్చకపోయినా, తను యే విషయంలోనూ ఆమెకు తగినవాడు కాకపోయినా తనను వివాహం చేసుకుంది! తన సంసారంకోసం పాటుబడుతూంది! ఆ సంగతి తెలిసికూడ తన నా నాడు యేదో అన్నదని బాధపెడుతున్నాడు! తనెంత మూర్ఖుడు! అతని మనస్సు ఆవేదనతో నిండిపోయింది. గబ గబా యింటికి

పోయాడు. విమల పాప లిద్దరినీ చెరొక ప్రక్కన కూర్చోబెట్టుకొని పాఠాలు నేర్పుతూంది. దృశ్యం కనుల పండువుగా కనబడింది. కాని మాట్లాడలేక మౌనంగా వెళ్ళిపోయాడు.

♦ ♦ ♦

'ఎ, బి, సి, డీలన్నీ వచ్చేశాయి పిన్నీ,' పాప కంఠం వినబడింది.

'చాల రాత్రయింది. పడుకో పాపా!' విమల కంఠంలో తొణికిసలాడిన వాత్సల్యాన్ని మొదటిసారిగా గుర్తించగలిగాడు ప్రకాశరావు. ఇక ఉత్కంఠ ఆపుకోలేక క్రిందకు వెళ్లాడు.

పాప లిద్దరూ నిద్రపోతున్నారు. విమల సోఫాలో కూర్చొని పుస్తకం చదువుతుంటోంది. సౌందర్యంతో వెలిగిపోయే ఆమె ముఖం కళావిహీనంగా ఉంది. ప్రకాశరావుకు చాల జాలి, బాధ కలిగాయి. చటుక్కున ఆమె చేతులు పట్టుకొని, 'నన్ను మన్నించవూ విమలా!' అన్నాడు. ఆమె తలెత్తి అతని కళ్ళలోకి చూసింది. మొదటిసారిగా అతని కళ్ళలో బింబితమైన నిర్మలప్రేమ ఆమెను చాల ఆనంద పరిచింది.

'బావా!' అతని హృదయంమీద వాలిపోయింది. ప్రకాశరావు కళ్లు ఆర్ద్రాలయాయి. మొదటిసారిగా నిర్మలమైన మనస్సుతో ఆమెను హృదయానికి హత్తుకున్నాడు.

———

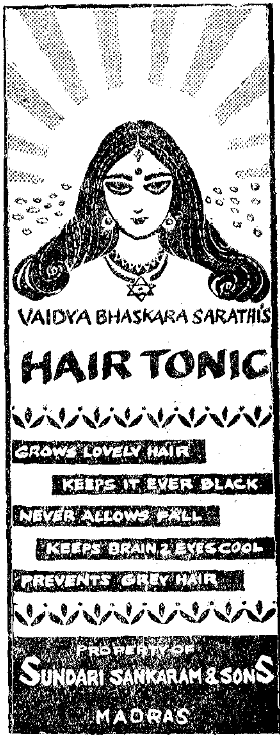

వైద్యభాస్కర
సారథీస్
హెయిర్ టానిక్

ఆయుర్వేద పద్ధతుల్ని తయారుకాబడిన ఔషధరాజము. కుదుళ్ళను గట్టిపరచి కురులను నల్లగా, గుబురుగా, నిడివిగా పెంచును. నెరవనీయదు - రాలనీయదు

చిన్నసీసా రు 2-00
పెద్దసీసా రు 3-50

సుందరీశంకరం
64 A అప్పర్ స్వామి కోవిలవీధి
మైలాపూర్ — మద్రాసు

డాక్టరు కే. యన్. కేసరిగారి
నా చిన్ననాటి ముచ్చట్లు
వెల రు. 2—00 లే — పోస్టేజి ఉచితం
హిగిన్ బాదమ్స్ స్టాల్సులో దొరుకుతుంది